

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 263, 264 in 266 PDEU.
 - Komisija je ravnala v nasprotju z odločitvijo v sodbi Sodišča v zadevi C-566/10 P, s katero je bila ugotovljena nezakonitost razpisov, v katerih so jeziki, ki jih kandidati na javnih natečajih Unije lahko navedejo kot jezik 2, omejeni le na angleščino, francoščino in nemščino.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 342 PDEU ter členov 1 in 6 Uredbe št. 1/58.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je Komisija z omejitvijo na tri jezike, ki si jih kandidati na javnih natečajih Unije lahko izberejo kot jezik 2, praktično vsilila novo jezikovno ureditev institucij in s tem posegla v izključno pristojnost Sveta na tem področju.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 12 ES (zdaj člen 18 PDEU), člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 6(3) EU, členov 1(2) in 3 Priloge III h Kadrovskim predpisom, členov 1 in 6 Uredbe št. 1/58; členov 1d(1) in (6), 27, drugi odstavek, in 28(f) Kadrovskih predpisov.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je jezikovna omejitev, ki jo je uvedla Komisija, diskriminatorna, saj navedeni predpisi prepovedujejo, da se evropskim državljanom in samim uradnikom institucij postavljajo jezikovne omejitve, ki niso na splošno in objektivno določene v poslovnih institucij iz člena 6 Uredbe št. 1/58, ki zaenkrat še niso bili sprejeti, in prepovedujejo uvedbo takih omejitev, če ni podan noben poseben in utemeljen interes službe.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 6(3) EU v delu, v katerem določa načelo zaupanja v pravo, ki je temeljna pravica, ki izhaja iz ustavnih tradicij, skupnih državam članicam.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je Komisija kršila zaupanje državljanov v možnost izbire kateregakoli jezika Unije kot jezika 2, kot je vedno veljalo do leta 2007 in kot je bilo odločeno s sodbo Sodišča v zadevi C-566/10 P.
5. Peti tožbeni razlog: zloraba pooblastil in kršitev pravil materialnega prava v zvezi z naravo in ciljem obvestil o natečajih.
 - V zvezi s tem zatrjuje, da je Komisija s preventivno in posplošeno omejitvijo na tri jezike, ki si jih je mogoče izbrati kot jezik 2, preverjanje jezikovnih znanj kandidatov dejansko predčasno vrnila v fazo obvestila in pogojev za pripustitev, moralo pa bi se opraviti v okviru natečaja. S tem jezikovna znanja postanejo pomembnejša od poklicnih znanj.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev členov 18 in 24, četrti odstavek, PDEU, člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 2 Uredbe št. 1/58 in člena 1(d)(1) in (6) Kadrovskih predpisov.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je bila z določitvijo, da morajo biti prijave za sodelovanje obvezno v angleščini, francoščini ali nemščini in da EPSO kandidatom v istem jeziku pošlje obvestila glede poteka natečaja, kršena pravica evropskih državljanov do uporabe lastnega jezika pri sporazumevanju z institucijami in da je pri tem prišlo do dodatne diskriminacije v škodo tistih, ki nimajo poglobljenih znanj teh treh jezikov.
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev členov 1 in 6 Uredbe št. 1/58, členov 1d(1) in (6) ter 28(f) Kadrovskih predpisov, člena 1(1)(f) Priloge III h Kadrovskim predpisom, in člena 296, drugi pododstavek, PDEU (neobrazloženost) in načela sorazmernosti s potvarjanjem dejstev.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je Komisija omejitev na tri jezike utemeljila z zahtevo po tem, da se lahko novi sodelavci takoj sporazumevajo znotraj institucij. Ta obrazložitev potvarja dejstva, ker ni nujno, da so ti trije jeziki najbolj uporabljani pri sporazumevanju med različnimi jezikovnimi skupinami znotraj institucij; poleg tega je glede na omejitve temeljne pravice, kakršna je prepoved jezikovne diskriminacije, nesorazmerna. Obstajali naj bi namreč manj omejevalni ukrepi za zagotovitev učinkovitega sporazumevanja v institucijah.

Tožba, vložena 15. maja 2013 – Now Wireless proti UUNT – Starbucks (HK) (now)

(Zadeva T-278/13)

(2013/C 207/82)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Now Wireless Ltd (Guildford, Združeno kraljestvo) (zastopnik: T. Alkin, Barrister)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Kitajska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi in

- odredi, naj se znamka Skupnosti, registrirana pod št. 1421700, razveljavi zaradi neuporabe;
- registriranemu imetniku naloži plačilo stroškov tožee stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Registrirana znamka Skupnosti, katere razveljavitev se zahteva: figurativna znamka z besednim elementom „now“ za storitve iz razredov 35, 41 in 42 – prijava znamke Skupnosti št. 1 421 700

Imetnik znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Stranka, ki zahteva razveljavitev znamke Skupnosti: tožeča stranka

Odločba oddelka za izbris: delna razveljavitev znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 51(1)(a) in (2) Uredbe Sveta št. 207/2009

Tožba, vložena 24. maja 2013 – Ezz in drugi proti Svetu

(Zadeva T-279/13)

(2013/C 207/83)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egipt), Abl Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egipt), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London, Združeno kraljestvo), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Egipt) (zastopniki: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, barrister, in J. Binns, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Sveta 2013/144/SZVP z dne 21. marca 2013 o spremembi Sklepa 2011/172/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu (UL L 82, str. 54) in Uredbo Sveta (EU) št. 270/2011 z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Egiptu (UL L 76, str. 4), kakor se izvajata s sklepom Sveta z dne 21. marca 2013, razglasijo za nična v delu, v katerem se nanašata na tožeče stranke; in

- Toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe na podlagi člena 263 PDEU navajajo šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, (a) da naj Sklep Sveta 2013/144/SVZP ne bi imel primerne pravne podlage, saj naj ne bi izpolnjeval zahteve iz člena 29 PEU, in (b) da naj se Uredba Sveta (EU) št. 270/2011 ne bi smela uporabljati, saj naj ne bi izpolnjevala zahtev iz svoje zatrjevane pravne podlage, člena 215(2) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj merilo za sprejetje omejevalnih ukrepov, kakor je določeno v členu 1 Sklepa Sveta 2011/172/SVZP in členu 2 Uredbe Sveta (EU) št. 270/2011, ne bi bilo izpolnjeno. Tožeče stranke trdijo tudi, da je utemeljitev tožene stranke glede sprejetja omejevalnih ukrepov proti tožečim strankam popolnoma nejasno, nespecifično, nepotrjeno, neupravičeno in nezadostno za utemeljitev uporabe takih ukrepov.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi tožena stranka kršila pravico tožečih strank do obrambe in učinkovitega sodnega varstva, (a) saj naj omejevalni ukrepi ne bi določali nobenega postopka, po katerem bi se tožeče stranke obveščalo o dokazih, na katerih je temeljil sklep o zamrznitvi njihovih sredstev, in ki bi jim omogočal primerno predstavitev stališč o teh dokazih; (b) podana obrazložitev naj bi vsebovala splošno, nepotrjeno in nejasno trditev o sodnih postopkih; in (c) tožena stranka naj ne bi podala dovolj informacij, da bi tožeče stranke lahko učinkovito predstavile svoja stališča v odgovor, zaradi česar naj Sodišče ne bi moglo presoditi, ali sta bila odločitev in presoja Sveta utemeljeni in potrjeni s prepričljivimi dokazi.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na to, da naj tožena stranka tožečim strankam ne bi posredovala zadostne obrazložitve, ki bi utemeljevala njihovo vključitev v sporne ukrepe, kar naj bi bilo v nasprotju z njeno obveznostjo jasne navedbe dejanskih in specifičnih razlogov, iz katerih je sprejela odločitev, vključno s specifičnimi posamičnimi razlogi, iz katerih je ugotovila, da so tožeče stranke odgovorne za nezakonito prisvojitve egiptovskih javnih sredstev.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi tožena stranka neupravičeno in nesorazmerno kršila pravico tožečih strank do lastnine in ugleda.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi vključitev tožene stranke na seznam oseb, proti katerim bodo uporabljali omejevalni ukrepi, temeljila na očitni napaki pri presoji.